

Hensyn til, om Omstændighederne tillode en fuldt tilfredsstillende Betjening saa vel af Hoved- som af Filialmenigheden. Man har derfor altid stillet Fordring om en af Valgmenighedens Bestyrelse i Forbindelse med Præsten vedtagen fast Ordning, approberet af Biskoppen. Med særligt Hensyn til den Adgang, der nu aabnes til Oprettelse af Valgmenigheder uden egne Kirkebygninger, har man anset det for rigtigt at fastsætte Antallet af Filialer til en Valgmenighed til højst to og at kræve en regelmæssig Betjening af Filialmenigheder væsentlig som i et To- eller Tresognspastorat. Hvor Betingelserne for Oprettelsen af Filialmenigheder herefter ikke ere til Stede, maa fjernere boende Medlemmer af Valgmenigheden eller Sognebaandsløserne til denne indskrænke sig til Benyttelse af deres egen Sognekirke efter Begæring eller Anmeldelse for hver Gang i Henhold til Reglerne i Loven om Brugen af Kirkerne. Overhovedet ere altfor spredte Valgmenigheder ingeniunde noget ønskeligt, og der er derfor sikkert ingen Anledning til at give en videre Adgang til Filialmenighedens Oprettelse end her foreslaaet.

Ogsaa Reglen i § 14 om Adgangen til Ansættelse af ordinerede Medhjælpere hos Valgmenighedspræster er i væsentlig Overensstemmelse med den hidtil af Ministeriet fulgte Praksis, kun at man som Regel har indskrænket den en Valgmenighedspræst meddelte Tilladelse til at holde ordineret Medhjælper til at gælde for tre Aar ad Gangen, jfr. Ministeriets Skrivelse af 1ste Marts 1892, en Begrænsning, som det ikke kan anses for nødvendigt at bibeholde, saa meget mindre som det endnu aldrig er hændet, at Fornylse af den en Gang givne Tilladelse er bleven nægtet. At der gives Biskoppen Adgang til, om han finder det fornødent, at fastsætte et Regulativ for Embedsforholdet mellem Valgmenighedspræsten og den ordinerede Medhjælper, har særligt Hensyn til de Tilfælde, hvor en Valgmenighed maatte have mange fjernere boende Medlemmer, eller hvor der maatte være oprettet Filialmenigheder.

Angaaende § 15, 1ste Stykke, skal henvises til, at tilsvarende Regler findes udtalte i Ministeriets Skrivelser af 5te August 1868 og 6te Januar 1873. Naar Paragraffens 2det Stykke henviser til Loven om Brugen af Kirkerne § 9, sigtes hermed til § 9 i det samtidig med nærværende Lovforslag fremsatte Forslag til Lov om Brugen af Kirkerne.

De i § 16 indeholdte Bestemmelser — med Undtagelse af 3die Stykke — ere formentlig i god Konsekvens med Valgmenighedspræstens Stilling som Præst i Folkekirken uden tillige at være Embedsmand i dette Ords snævrere Forstand. Med Hensyn til den Adgang, der i §'ens 3die Stykke er aabnet til ved kgl. Resol. at gøre det til Pligt for Valgmenighedspræster at være Medlemmer af de gejstlige Enkekasser, bemærkes, at man herved mener at imødekomme et Ønske, der næres af Valgmenighedspræsterne selv. Spørgsmaalet om Valgmenighedspræsternes Indtrædelse i Enkekassen har været rejst i Fyens Stift; men da man ikke mente efter den gældende Lovgivning at kunne gøre dette til Pligt for dem, jfr. Ministeriets Skrivelse af 5te Maj 1896, er ved den Adgang, der ved Tillægsfundatsen for Fyens Stifts gejstlige Enkekasse af 22de November 1897 er aabnet Valgmenighedspræsterne til at indtræde, deres Stilling i Kassen gjort noget ugunstigere end de pligtige Interessenters Stilling. Selvfølgelig bør det gøres afhængig af en Vedtagelse inden for Enkekassen selv, om saadan Adgang skal gives Valgmenighedspræsterne.

§§ 17—19 indeholde Reglerne for Kirkebogsførelsen indenfor Valgmenigheden og om de Anmeldelser, der skulle gøres til Kirkebøgerne i Valgmenighedens Hjem sogn, saavel som om Udstedelse af Attester for Valgmenighedens Medlemmer. Hvad de nævnte Anmeldelser angaar, vil det være nødvendigt at kræve disse efter de for Sognebaandsløserne gældende Regler. Man kan nemlig ikke se bort fra, at Sognekirkebøgerne tillige ere de eneste Civilstandsregistre, der føres over Sognebeboerne, hvorfor det vil være rigtigt, at alle fornødne Oplysninger om disses Fødsel, Daab og Vielser m. m. indeholdes i disse, hvorhos ogsaa mange Indberetninger skulle afgives af Sognepræsten som saadan, hvortil de fornødne Oplysninger maa tilflyde ham fra Valgmenigheden. Med Hensyn til de her ommeldte Anmeldelser er der i § 18 kun gjort den Afvigelse fra de om Sognebaandsløserne i Almindelighed gældende Regler, at Ansvaret for, at de gøres, er paalagt Valgmenighedens Præst i Stedet for, at det efter Sognebaandsløsningsloven paahviler Sognebaandsløserne selv at iagttage det fornødne. Da der her er Tale om Anmeldelser fra en sluttet Menighed, vil det være mest overensstemmende med de almindelig gældende Regler, at de afgives af Menighedens Præst. Da det ikke er anset fornødent at paalægge Valgmenigheden dob-